

P

FACVLTATIS IVRIDICAE
DECANVS,
HIERONYMVS
FRIDERICVS
SCHORCH, JCTVS,

SACRI PALATII CAESAREI COMES,
MEMORATAE FACVLTATIS ASSESSOR ET
PROFESSOR INSTITVTIONVM PVBL.
ORDIN. NEC NON CIVITATIS
CONSVL,

L. B. S.

ERFORDIAE,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

FACULTATIS IURIDICAE
DECANVS
HIERONYMVS
FRIDERICVS
SCHORCH ICIVS

SACRI PALATII CAESAREI COMES
MEMORATAE FACULTATIS ASSESSOR ET
PROFESSOR INSTITVTIONVM PVBL
ORDIN. NEC NON CIVILTATIS
CONSUL

L. B. S.

ERRORDIAE
Typis ION CHRISTOPHORI HEINICII
Acad. Typogr.

Seruitutes reales vna cum praediis vsucapi posse, ita
 vt is, qui dominium fundi per vsucapionem con-
 secutus est, seruitutes quoque fundo isti debitas per
 consequentiam simul acquisuisse censeatur, dubio
 caret. *Vid. l. 10. §. 1. D. de Vsurp. & Vsucap. l. 32. §. 1. inf. D.*
de S. P. V. l. 12. D. quemadm. seruit. amitt. At num illae et-
 iam per se vsucapi & eo modo in re aliena constitui que-
 ant? non adeo expeditum videtur. Plane si ad antiquis-
 sima tempora respiciamus, nullam apud Romanos ser-
 uitudinum vsucapionem fuisse, facile intelligitur. Primum
 enim in LL. XII. Tabb. de vsucapione rerum incorpora-
 lium nihil dispositum, sed solum de vsu & auctoritate
 fundi, rerumque mobilium cautum erat. Deinde ipsa
 seruitutum natura vsucapionem non admittere credeba-
 tur, partim quod istae, vtpote res incorporales possideri
 non possint, *c. l. 32. §. 1. D. de S. P. V. sine possessione vero*
vsucapio non contingat. l. 25. D. de Vsurp. & Vsuc. l. 43. §.
1. D. de A. R. D. partim quod seruitutes praediorum ru-
 sticorum, quarum exercitium facto continetur, certam
 continuamque possessionem non habeant, siquidem ne-
 mo tam perpetuo, tam continenter ire potest, vt nullo
 momento possessio eius interpellari videatur. *l. 14. D. de*
Seruit. Ad vsucapionem autem non tantum possessio-
 nem, sed & eius continuationem requiri, manifestum est.
 His tamen non obstantibus, Interpretatione Prudentum
 ac Disputatione fori, quae communi nomine *ius civile*
 appellatur, *l. 2. §. 5. D. de O. I.* vsucapio seruitutum in
 Rep. Romana paulatim induci coepit. Quia enim Le-

ges XII. Tab. de Vſucapione ſtatuentes *Vſus* vocabulum
vſurparunt, ſeruitutum vero non minus, quàm rerum
corporalium vſus eſt: hinc ICTI vſum illum pro poſſeſ-
ſione habuerunt, l. 20. D. de Seruit. eumque modo quaſi
poſſeſſionem, l. 23. §. 2. D. ex quib. cauſ. maior. l. 10. D. ſi Ser-
uit. vind. modo poſſeſſionem ſimpliciter l. 2. §. 3. D. de
precar. l. 4. D. vti poſſid. l. 20. D. de S. P. V. l. 3. D. ſi Vſuſfr.
per. dixerunt, & generaliter illi eundem effectum ac ve-
rae poſſeſſioni tribuerunt. Cumque praeterea ſeruitu-
tes praediorum ruſticorum, & maxime quatuor illae,
quae, obſeruante NOODTIO in Comm. ad D. Tit. de S.
P. R. p. 215. & 217. Veteribus tantum cognitae, ac ſolae
regulis iuris designatae fuerunt, ſcilicet iter, actus, via &
aquaeductus, inter res mancipi referrentur: CORN. VAN
BYNCKERSHOEK de reb. mancip. c. 8. CONRADI de veris
mancipi & nec mancip. rerum different. c. 3. §. 6. vſucapio
earum tanto facilius admiſſa, quo magis publice intereſ-
ſe videbatur, vt etiam haec iura aliquando certa eſſent.
Appoſite CICERO in Orat. pro A. Caecina c. 26. Fundus, ait,
à patre relinqui poteſt: at vſucapio fundi, hoc eſt finis ſollici-
tudinis ac periculi litium, non à patre relinquitur, ſed à LE-
GIBVS. Aquaeductus, hauſtus, iter, actus à patre: ſed rata
auctoritas harum rerum omnium à IVRE CIVILI ſumitur.
Quamuis itaque ſeruitutes, ſtante adhuc libera Republ.
ad exemplum rerum immobilium biennio vſucapi po-
tuerint: V. PAVLI Recept. Sent. L. 1. Tit. 17. §. 2. ruſus ta-
men per Legem SCRIBONIAM, quae vel ſub TIBERIO,
prout poſt RAEVARDVM putat GRAVINA in Origg. Jur. Ci-
uil. L. 3. n. 66. vel ſub AVGVSTO A. V. C. 719. vti non im-
probabiliter conicit HEINECCIVS Hiſtor. Jur. L. 1. §. 88.
lata eſt, ius vetus renouatum, & ſeruitutum vſucapio
per ſe iterum ſublata fuit. l. 4. §. 29. D. de Vſurp. & Vſucap.
Illa

Illā quippe non praediorum solum libertatem imminue-
re, ac proin odiosa videbatur, verum etiam, aduertente
SCHILTERO *Exerc. ad D. XLIX. §. 5.* propter breue vsuca-
pionis spatium, ac facilius oborta impedimenta Patrum-
familias, qui in istis tum grassantibus motibus ciuilibus,
rebus & iuribus suis non adeo inuigilare poterant, iniqua,
& non nisi litibus alendis apta existimabatur. Quae causa
est, quod ICTI, qui post L. Scriboniam floruerunt, tales
fere rationes contra seruitutum vsucapionem adducant,
quae mera iuris subtilitate nituntur, ac iuri antiquo,
quod iam in vsu erat reuocatum, conueniunt, prout
ex *l. 14. D. de Seruitut.* aliisque textibus supra excitatis
euentissime patet. V. ANT. SCHVLTING. in *J. Pauli Rec.*
sent. L. 1. t. 17. §. 2 n. 9. Quemadmodum vero alias *prae-*
scriptio in subsidium vsucapionis introducta est, in tan-
tum, vt pleraque, quae vsucapi olim non poterant, *prae-*
scriptio possent acquiri: ita Praetor quoque illis, qui *ser-*
uitute in re aliena non vi, non clam non precario per diuturnum
tempus vsi erant, peculiariter prospexit, & actionem con-
fessoriam *vtilem* concessit, *l. 10. D. Si seruit. vind.* perinde
ac si seruitus iure esset imposita, *l. 1. §. f. D. de aqua & a-*
quae plu. cum longi temporis consuetudo vicem serui-
tutis obtineat. *l. 1. C. de seruit.* Vnde, sublata licet serui-
tutum vsucapione, illae, nihilominus adhuc *tempore ac-*
quiri dicuntur. *l. 28 D. de S. P. V. l. 2. C. de Seruit.* De cae-
tero haec praescriptio *extraordinaria*, à Praetore inuecta,
à praescriptione rerum corporalium cum in aliis, tum
inprimis in eo differt, quod in *illa* titulum docere neces-
se non sit, *l. 10. D. si seruit. vind.* sed vetustas vicem legis
seu tituli teneat, *l. 1. §. f. & l. 2. pr. itemque l. f. D. de aqua*
& aquae plu. cum ex diuerso haec sine iusto titulo non
procedat; deinde, quod *illa* scientiam aduersarii praecise
requirat.

requirat. *l. 2. C. de Seruit. vbi: eo sciente, & ibi GIPHAN. p. 174. seq.* cum è contrario in hac scientia eius, cuius res longi temporis possessione quaeritur, plane non curetur. *l. vlt. in f. C. de Praescript. long. temp. vbi: nulla scientia vel ignorantia expectanda.* Quale autem tempus ad hanc seruitutum praescriptionem desideretur, inter Dd. non conuenit. Aliis enim vocabulum *vetustatis* impositum, ratis, non nisi immemoriali tempore hanc praescriptionem absolui, praesertim cum in *l. 2. §. 5. & 7. D. de aqua & aquae pluui. aggeris & fossae, cuius memoria non extat, & in l. 3. §. 4. D. de aqua cottid. & aestiu. aquae ductus, cuius origo memoriam excessit, mentio iniiciatur.* Alii vero tempus immemoriale tunc demum necessarium esse opinantur, si vel titulus deficiat, vel seruitus discontinua sit. Sed sicuti *vetustatis* non vna est in iure significatio, eaque disertis verbis pro praescriptione 40. annorum accipitur in *l. 2. C. Theod. de long. temp. praescript.* add. I. GOTHOFR. in *not. ib. lit. d.* ita cum primis in ll. supra allegatis X. vel XX. annos eo nomine significari euicit C. VIACIVS *L. 18. Obseru. c. 28.* Nec inde, quod Praetor aquaeductum, cuius origo memoriam excessit, tueri dicitur, illico inferri debet, eo tempore praecise opus esse, adeo, vt Praetor eum aquaeductum non tueatur, qui longo solummodo tempore durarit. GIPHAN. in *l. 2. C. de Seruit. p. 171. seqq.* Titulum porro haud quaquam in longi temporis praescriptione extraordinaria requiri, ex textibus paulo ante citatis apparet. add. FRANZK. in *D. Tit. Commun. praed. n. 11 - 26.* Et tandem de seruitute itineris quoque & actus, quae tamen sunt discontinuae, in *l. 5. §. 3. D. de itin. actuque priu.* asseritur, quod is, qui seruitutem talem impositam non habet, habet autem *velut longae possessionis* praerogativam, ex eo, quod diu vsus sit serui-

seruitute, interdicto vti queat. v. GIPHAN. c. 1. BER-
GER. E. D. F. Suppl. P. 2. p. 343. Sed de hac Praescriptio-
ne seruitutum copiosius nunc differere supersedeo. Am-
plius illam occasione l. 10. D. si Seruit. vindic., quam in
Lectioe Cursoria enotare constituit, illustraturus est
NOBILIS ATOVE CLARISSIMVS
IVRIVM CANDIDATVS

DN. IO. GEORG. FRANCKENBERGERVS,

In lucem is editus est Sueuofordiae, oppido immediato
in Franconia sito, ipsis Calendis Augusti Anno post Ser-
uatorem natum MDCCV. parentibus honestis, patre, IO-
HANNE MATTHAEO FRANCKENBERGERO, mercaturā
vitam quaerente, ac matre, ANNA BARBARA RVDOL-
PHIA, dudum pie defunctis. Liberaliter ab his educa-
tus, scholas Gymnasiumque vrbis patriae frequentauit,
ex quibus deinceps cum approbatione Superiorum Ie-
nam, Iurisprudentiae operam vt nauaret, transit. No-
men ibi dedit ciuitati academicae die XXI. mensis April.
1724. Prorectore Magnifico IOH. REINHARDO RVs. Per
triennium ibi commoratus audiit in philosophicis Cele-
berrimum SYRBIUM, sub cuius Praesidio die XVII. Oct.
1725. publicè defendit ex ipsius Philosophia Prima
theses CLXXIII. vsque CXCVII. In iuridicis Excellen-
tissimos SCHROETEROS, BRVCKNEROS, BECKIOS, STRV-
VIOS praeceptores habuit. Absoluto, quem vocant,
iuris cursu, eoque aliquoties repetito, valedixit Muffis
Salanis, & vt ad praxin studia applicaret, Wezlariam
se contulit. Exceptus ibi fuit a Domino Doctore
HOFMANNO hospitio & manuductione, dum per an-
num protocollistam ibi ageret. Redux inde factus, pro-
curaturae & aduocaturae operam dedit in patria, dum Se-
natus Praenobilissimus ipsum officio publico, nimi-
rum

rum actis publice consuejendis in causis tutelarum, admo-
uisset. Sed haesit tamen illa causis patrociniandi cupi-
do & cum ipsius opera à diuersis Illustribus Franconiae
familiis ex Comitum & Baronum Ordine fixis stipen-
diis sub titulo *eines Familien Consulentens* conduceretur, of-
ficium illud publicum deprecatus fuit apud Praenobilis-
simum Magistratum Patriae die VIII. Jun. MDCCXL.
Tandem Ordinem nostrum adiit, atque ad Examen con-
suetum nec non reliqua, quae à Iurium Candidato eden-
da sunt, specimina admitti decenter petiit. Cui desiderio
postquam Facultas annuit, textus ipsi ex utroque iure
transmissi sunt, quos scite explanauit, & ad propositas
in Examine Rigoroso quaestiones adeo promte & erudi-
te respondit, vt eundem omnino dignum esse censueri-
mus, qui ad reliqua specimina Inauguralia & ad ipsum
etiam Gradum Doctorem admitteretur. Proxima igitur
Martis die, quae erit XIX. Mensis Sept. Lectione
curatoria *L. 10. D. si seruit. vindic.* explicabit, eaque finita
ipsam Disputationem Inauguralem

DE QVAESTIONE IURIS:

AN ET QUATENVS ACCEPTATIO NECESSARIA
SIT IN DONATIONIBVS?

habebit. Quibus actibus solennibus, vt Vniuersitatis
nostrae Magnificus Dominus Rector, nec non reliqui
Domini Proceres ac Ciues interesse non dedignentur, ea
qua decet obseruantia & humanitate rogantur, inui-
tantur. Publ. sub Sigillo Fac. Iurid. d. XVII. Sept. A. O.
R. MDCCXLI.

(L. S.)

+

94 A 7372

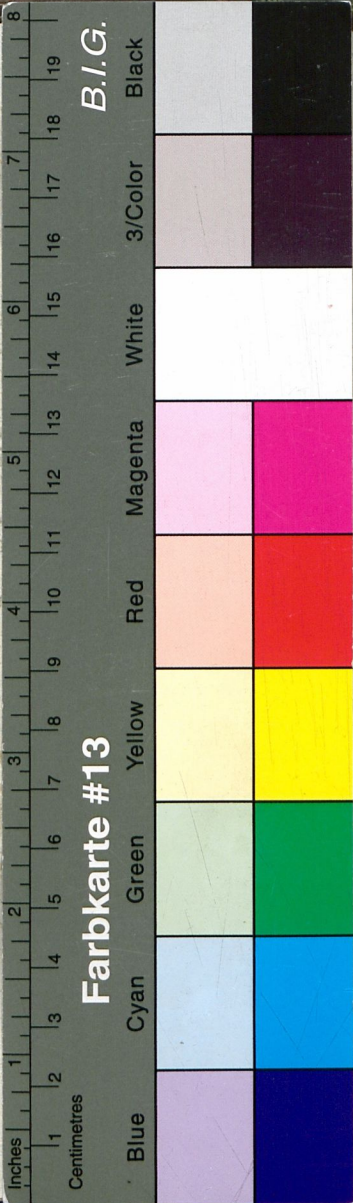
ULB Halle

001 681 94X

3

FACVLTATIS IVRIDICAE
DECANVS,
HIERONYMVS
FRIDERICVS
SCHORCH, JCTVS,

SACRI PALATII CAESAREI COMES,
MEMORATAE FACVLTATIS ASSESSOR ET
PROFESSOR INSTITVTIONVM PVBL.
ORDIN. NEC NON CIVITATIS
CONSVL,

L. B. S.

ERFORDIAE,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.